

Bekendmaking overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3975/87 van de Raad van 14 december 1987 ⁽¹⁾ betreffende zaak IV/32.919 — Kruisexploitatie Air France/Air Inter

(89/C 190/04)

I. Het verzoek van de partijen

Op 17 maart 1989 hebben de vennootschappen Air France, Square Max Hymans 1, Parijs, en Air Inter, avenue du Maréchal Devaux 1, Paray-Vieille-Poste, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3975/87 van de Raad, een verzoek ingediend om op hun overeenkomst inzake kruisexploitatie artikel 85, lid 3, van het EEG-Verdrag toe te passen.

II. De clausules van deze overeenkomst kunnen als volgt worden samengevat:

1. Doel van de overeenkomst

Uit de bewoordingen van de overeenkomst blijkt dat zij is gesloten nadat de minister van Transport en de Zee in november 1988 de wens had uitgesproken dat de twee luchtvaartmaatschappijen hun samenwerking zouden ontwikkelen zonder wijziging aan te brengen in de juridische situatie van hun vlaggen.

Met het oog daarop hebben de partijen met drie oogmerken een kruisexploitatie ingevoerd: verbetering van de aan de klanten geboden service, het zoeken naar technische samenwerking waarmee de kostprijzen kunnen worden verlaagd en de ontwikkeling van nieuwe vormen van wedijver.

2. Algemeen

Partijen zijn voor een periode van drie jaar overeengekomen te trachten, ten einde nieuwe verkeersstromen te ontwikkelen, diensten in te voeren tussen Frankrijk en andere landen van de Gemeenschap welke door Air Inter worden verzorgd onder de vlag van Air France en binnenlandse diensten vanuit Parijs-Charles de Gaulle door Air France onder de vlag van Air Inter.

3. Opstelling van de programma's

Er zal een jaarlijks overleg plaatsvinden over de inhoud van het programma voor de kruisexploitatie voor het volgende jaar.

Bij een eerste toepassing is het programma voor het zomerseizoen 1989 het volgende: Air Inter verzorgt de verbindingen uit Parijs-Orly naar Madrid (één vlucht per dag), naar Ibiza (twee vluchten per week van juni tot september), en naar Athene (twee vluchten per week), en vanuit Parijs-Charles de Gaulle naar Rome (één vlucht per dag) en naar Londen-Gatwick (twee vluchten zes dagen per week).

Gelijktijdig verzorgt Air France met een vlucht zes dagen per week de trajecten van Parijs-Charles de Gaulle naar Marseille, Bordeaux, Montpellier, Nantes en Lyon.

4. Tarieven

Bij de overeenkomst worden vernieuwende tarieven ingevoerd die zijn aangepast aan de exploitatiecondities van de contracterende partijen.

Zo is voor de Europese vluchten bepaald dat er reclametarieven naar type zullen gelden (jongeren, derde leeftijd, groepen), „Eurobudget“-tarieven en andere tariefvernieuwingen die berusten op ervaringen welke door Air Inter op de binnenlandse markt zijn opgedaan.

Het voornemen bestaat om op de binnenlandse vluchten „zaken“-tarieven in te voeren alsmede reclametarieven („vakantie“, „supervrijetijd“).

Voor het zomerseizoen 1989 voert Air Inter een tarief Eurobudget in naar Gatwick en Air France zaken- en supervrijetijd-tarieven op alle binnenlandse lijnen.

5. Poolen van de exploitatieresultaten.

De twee maatschappijen komen overeen alle ontvangsten en kosten in verband met de onder de overeenkomst vallende vluchten in een analytische rekening onder te brengen en het saldo van deze rekening bij het sluiten van het boekjaar te delen.

6. Beheer en promotie van de vluchten

Elk der maatschappijen verzorgt, bij reservering en exploitatie, het beheer der vluchten welke bij haar zijn gecontracteerd en houdt de wederpartij daarvan permanent op de hoogte.

Elk der maatschappijen kan zorgen voor de promotie van de kruisvluchten na overleg en moet de vlag vermelden waaronder de vluchten plaatsvinden.

III. Argumenten van de verzoekers met betrekking tot de geldigheid van de overeenkomst in het licht van het mededingingsrecht

De betrokkenen menen dat hun overeenkomst in aanmerking komt voor toepassing van artikel 85, lid 3, en wel om de volgende redenen:

- de overeenkomst draagt bij tot verbetering van de produktie door wedijver tussen de twee maatschappijen in het leven te roepen, de binnenlandse diensten en het overstappen op Parijs-Charles de Gaulle tussen provincie en het buitenland te verbeteren, door aan de Air France-vluchten diensten van Air Inter toe te voegen op Europa, en vernieuwende tarieven in te voeren;
- zij draagt volgens hen bij tot bevordering van de technische vooruitgang, want zij voert samenwerking in waardoor de kostprijzen kunnen worden verbeterd en aantrekkelijker tarieven geboden;

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1987, blz. 1.

- de gebruikers zullen een billijk aandeel in de voordelen ontvangen: toegenomen frequentie, vernieuwende tarieven;
- alle clausules in de overeenkomst zijn onmisbaar om deze doelstellingen te verwezenlijken: het overleg over de programma's geschiedt zo dat de samenhang van alle aan het publiek aangeboden diensten is verzekerd. Dit is noodzakelijk omdat de contracterende maatschappij niet over vluchtrechten beschikt;
- de verdeling van de netto-resultaten vormt een stimulans voor de verkopers en maakt dus een snelle toename van de kruisexploitatie en een sterkere wederzijdse verantwoordelijkheid ten aanzien van de resultaten van de operatie mogelijk;
- de overeenkomst brengt, gezien haar geringe reikwijdte, geen enkel nadeel toe aan de mededinging: de vennootschappen blijven binnen hun net zelfstandig, de toegang tot de markt van de andere maatschappijen ondergaat geen wijziging en de andere wijzen van vervoer worden niet belemmerd in hun ontwikkeling.

Deze bekendmaking wordt gepubliceerd in het kader van de procedure op grond van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3975/87, omdat de Commissie op het eerste gezicht meent dat de betrokken overeenkomst beantwoordt aan de criteria van artikel 85, lid 1, van het Verdrag.

De Commissie heeft in dit stadium geen standpunt over de toepasselijkheid van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op deze overeenkomst.

De Commissie nodigt alle belanghebbende derden en de Lid-Staten uit, haar hun eventuele opmerkingen kenbaar te maken, door deze binnen 30 dagen na de datum van deze bekendmaking onder refentienummer IV/32.919 te zenden aan:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Directoraat-Generaal Concurrentie,
Directoraat D,
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.